

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 164.

Göteborg den 8 januari 1963.

Käraste lilla Hella!

Isa fyller 68 år i sommar. Så Karin Lindahl just nu i tel.

Tack ska du ha för brev nr 161, som kom den 4 ds. Ja, jag skulle säkert tycka synn om dej om jag fick se din obesvarade brevsamling. Jag gör det utan att se. Jag kan nätt och jämt hålla dej och David med brev. Och några till är det förstås. Emilie å dom. I

I går var jag vid Nääs Fabriker, som det heter, och hälsade på Ellen Andersson, Mimmi Johanssons äldsta syster. Hennes ~~bara~~ syster Dagny 78 år, dog här om dan. I går begrovs hon. Och jag for ut till ett konvalescenthem, där Ellen vistas sen i våras, tror jag. Hon är så pass åderförkalkad att Ingrid inte kunde ha henne hemma längre. Nu fick hon inte komma med på Dagnys begravning och jag åtog mej att fara dit och sällskapa henne begravningsdagen. Och det gick bra. Ellen är så snäll. Men tröttsamt är det att sitta och prata med en sån människa i tre timmar. Des-amma om och om igen. 10.45 gick jag hemifrån och kom hem 17.30.

Vi talade mest om sånt som ligger 65 år tillbaka i tiden, då vi flyttade till Lilla Vegagatan 6, där dom bodde. Då var det inte mycke med dej! Karin Lindahl hälsade förstås så hjärtligt till er.

Anna Stenberg ringde i dag och tackade så mycket för korten och tyckte att det var så roligt att hon var bland dom som fått 2. Så berättade jag om mattan till predikstolen och hon blev så glad för det.

Nu har Stella varit här och fått utskrivit en förteckning på organisterna och dera s tjänstgöringstider. Och om en liten stund ska jag gå till kyrkan. Ev. Allians ens möte hålles i kväll hos oss med predikan av en främmande pastor. På torsdag talar Åkesson på Frälsningsarmén, Postgatan 55.

De va väldigt vad våra tvillingar drömmar! Den 27 dec. skrev både du och David och berättade om underliga drömmar. Fastän dom var väldigt olika. Jag vet inte om du skriver till David om drömmen. För säkerhets skull återgav jag den i dag. Och här ska du få Davids dröm. "Jag drömde att David B. gått i konkurs. Jag låg i en bädd intill hans och vi småviskade. Jag uttryckte min förvåning över att det kunde gå så. Jag har alltid haft den uppfattningen att det var ett lönande ge s chäft. Tavlor ha sålts för stora pengar. Ja, menade David, detvvar en överrask raskning för honom också. Men undersökningen av fackmän hade visat det ohållbara i situationen. Detta furundrade mej ytterligare för jag har för mej att David är skarp som bokhållare. Nå, s a jag, ska du begära accord? Jag visste från pappas tid att det hette så. Jo, det skulle han. Hur mycket har du tänkt bjuda? Fem procent, svarade han. Och så vaknade jag. Vad det är underligt med drömmar. Varifrån kommer dom? Jag har inte på tider skänkt David en tanke. Och så en natt står han där eller är försatt i konkurs. Jag vill ha det berättat för dej ifall något kommer att ~~hända~~ inträffa i samband med David. Konkurs kan det ju inte bli fråga om. Men jag minns att jag i drömmen förklarade för mej själv att orsaken kunde vara de två dyra familjerna att underhålla, Svens och Pelles. Hade nu du och David varit enäggtvillingar, så hade ni förstås drömt exakt likadant. Även fastän ni lever så långt åtskilda.

När jag kom hem från Borås annandagens kväll låg på mitt hallgolv en brevlapp från min granne som sa att hans hustru tagit in en blomma som kommit julafton. Jag hämtade den; en mycket stor begonia. Och på vis itkortet stod David Börjesson!!! Så ringde jag till honom följande dag på em. och frågade hur han kommit s ej för att skicka en så vacker blomma till mej. Jo, sa han, jag har skickat en blomma till en del gamla vänner. Jag minns inte om han sa 13 eller 30 eller något annat antal. Och dom kostar nog minst kr. 10:- pr st. Så det är nog ingen fara med ekonomin! Man har ju svårt att tänka sej att något sådant skulle kunna ske på Esters tid.

Samtidigt med brev 161 kom korten, som jag sänt vidare till Sven Svensson, Ohn och Wibergs. Och så ska du ha tack för resten som jag fick!

Roy och Eva mår säkert bra. Jag får fortfarande DET BÄSTA av dom, men det står bara Roy på kortet. F. å. skickade jag dom en liten förtjusande bok med tänkeord. Den heter Levnadskonstens almanack. Nu köpte jag PANORAMA, en sån där filmbok

s om tar upp allt som hänt under året med lite text och bilder. Och den gick jag in till Roy med i jobbet och önskade GOTT NYTT ÅR ! Och allting var bra. Dom hade, som vanligt, varit hemma hos Lindows.

När du talar till Mammorna på julfesten, gör du det då på japanska eller håller du dej med tolk? Det var trevligt att se honom med Oscar i talarstolen. Jag har visst inte nämnt om brevet eller korten till Gerdie. Jag ringde till hennes fars affär och frågade om hon var i stan. Nej, hon jular norröver någonstans, sa ett fruntimmer, som jag gissar var hennes styvmor. Visste ingen adress. Men av Åkesson fick jag veta att hon skulle vara i Kvissleby, dvs. Svartviks Baptistförsamling. Dit skickade jag försändelsen. Ingen visste vad Hjärdis föräldrar hette. Hon var i kyrkan på julfesten, då vi var i Borås .
Kan du tänka dej att en dag strax före jul kom jag hem fram på dan och fann ett regält paket instuckat i min brevlåda. Det var en stor Marabous Chokladlåda. På baksidan stod: Gud jul och Gott nytt år tillönskar fam. Colldén. Jag undrade först om det var Olle som skojade med mej. Han hade ju nyckel och jag kunde

I marginalen: Flickorna Johanssons adress: Viktoriagatan 7, Göteborg 6.

inte begripa hur denna tjocka paket kommit in genom brevlådan. Men den hade kommit den vägen! Och den var från den där fam. C. i Jämtland, som jag väl berättade om då dom var hos mej i somras för att försöka utröna om vi var släkt. Det var rart gjort av dom. C:a 15:- kr. kostade dom väl på mej.

Jag har så trevligt med min TV. Hade tänkt betala de 200:- jag lånade av dej före årsskiftet. Men jag tar det lugnt t. v. Vi har något som heter Hylands hörna, som kommer oftast på onsdagskvällarna mellan kl. 21.40 och 24 ungefär. I onsdags hade vi för trevligt. Han hade inbjudit Lapp-Lisa, pastor John Hedlund och f.d. operasångaren - mimera pingstvännen - Sparring. Dessutom en musikförening från Frälningarmén. De sistnämnda var väl 10-12 förtjusande söta flickor iklädda sina musikuniformer, röda alltså. Dom var modernt kammade och sjöng om arméns fans. Lapp-Lisa har jag aldrig sett. Men hon vann faktiskt på att man fick se henne. Hon sjöng Barnatro och Nyland och hela publiken stämde in i kören. Jag får visst fortsätta med detta nästa gång, för nu är pappret slut. Flickorna Johanssons brev kom i dag och jag eftersänder det. Om du visste hur många hälsningar jag stoppar i här till er båda. *Smilga*